

[Landbrugsministeren.]

nem at øge Smørforbruget hos det Publikum, som ikke plejer at spise Smør, saa naar man det samme. Der er imidlertid ingen Tvivl om, at den sidstnævnte Fremgangsmaade er meget mere effektiv end den første, idet det er usikkert, om en Fordyrelse af Margarinen eller delvist Forbud mod Margarinefabrikationen, hvorved man vil tvinge Forbruget over paa Smørret, vil føre til et gunstigt Resultat, idet det jo er klart, at Overgangen fra Margarine- til Smørforbrug trods den ringe Smørpris, vi har, vanskeliggøres ved, at Smørret alligevel er langt dyrere, end Margarinen er i Øjeblikket. Derfor vil det være svært at faa den Befolkningsdel, som plejer at spise Margarine, og saa godt som udelukkende spiser Margarine, til at gaa over til at bruge Smør, selv om man i nogen Grad forbyder dem at bruge Margarine; de vil søge Erstatning ad anden Vej for at komme uden om Vanskeligheden, de vil maaske smøre tyndere paa Brødet, hvis de ikke kan se anden Udvej. Derfor vil man sikkert, hvis man gennemfører denne Foranstaltning for at øge Forbruget paa Hjemmemarkedet, komme til at opleve noget af en Skuffelse.

Jeg tror, det vil være virkningsfuldere, hvis man gaar den modsatte Vej og undlader at opkræve en Afgift af Smør i Sommermaanederne, men giver Tilskud til Køb af Smør for mindrebemidlede, for arbejdsløse og ligestillede her i Landet i den Periode, som der er Tale om.

Til Belysning af Forholdet mellem disse to Fremgangsmaader vil jeg gerne nævne, at Margarineprisen i Dag i Detailhandelen i København er 128 Øre pr. kg for de almindelige Forbrugsvarer, medens der rigtig billige Sorter er nede paa 80 Øre pr. kg. Da Smørret i Øjeblikket noteres til omkring 150 Øre, betyder det, at naar man lægger Overprisen til Mejerierne og Avancen i Omsætningen til, kommer Prisen op paa 2 Kr. pr. kg. Man vil derfor forstaa, at selv om Smørret er saa langt nede i Pris, som det er nu, er der alligevel en saa stor Prisdifference mellem Margarinen og Smørret, at det vil være svært at faa den fattige Befolkning til at bruge Smør i Stedet for Margarine. Gør man derimod Smørret billigere for de mindrebemidlede, saaledes at det kan konkurrere med Margarinen, er det givet, at det vil give et godt Resultat, da Befolkningen hellere vil spise Smør end Margarine, ikke mindst i Sommermaanederne. Hvis man f. Eks. giver et Tilskud paa 1 Kr.

pr. kg, vil det betyde, at Smørret kan sælges i Detailhandelen for 1 Kr. pr. kg paa det københavnske Marked og sikkert lidt billigere ude i Provinsen, hvorved man kommer ned under den nuværende Margarinepris for de gode Standardvarer; og kan man nøjes med et lidt mindre Tilskud, kan man for de samme Penge endogsaa faa et større Kvantum forbrugt i de Uger, der er Tale om. Som jeg har nævnt, er det navnlig i de to Kvartaler, April og Juli Kvartal, det er galt med Afsætningen. Der er tilbage af disse to Kvartaler højt regnet 16 Uger, i hvilke det gælder om at faa Forbruget sat op; saa kan man regne med at kunne afsætte til de paagældende Forbrugere ca. 400 Tons Smør om Ugen ekstra, vil det give et Forbrug paa 6,4 Mill. kg i disse 16 Uger. Hvis man nu til denne Del af Befolkningen ved et Tilskud afsætter 4 Mill. kg og hertil giver 1 Kr. pr. kg i Tilskud, vil der hertil udkræves et Beløb paa 4 Mill. Kr., og saa maa Resten af det, som det var Meningen, man skulde søge Afsætning for, kunne afsættes hos den Del af Publikum, som har bedre Raad til at købe Smør, selv om det drejer sig om mere, end man brugte i Fjor. Udsigterne dertil skulde være gode i Aar, hvor Priserne er betydeligt under Priserne i Fjor, da de var saa højt oppe, at man ikke kunde faa Afsætning for hele det Kvantum, det var ønskeligt at afsætte; navnlig vil man sikkert kunne sætte Forbruget op hos Landmændene i Aar, hvor der ikke kommer nogen Afgift. I Fjor var der mange Landmænd, som brugte Smør, fordi man bag efter selv fik Pengene ind gennem Smørfonden, men de Landmænd, som ikke gjorde det, havde jo dog den dobbelte Fortjeneste, og det medførte, at den Bevægelse ikke kunde trænge igennem hos alle Landbrugere, at det var klogt at sætte Forbruget stærkt op.

Det foreliggende Lovforslag er kort og let overskueligt, og idet jeg henviser til de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, skal jeg kun nævne et Par af de enkelte Bestemmelser.

I § 1 foreslaas det at give Landbrugsministeren Bemyndigelse til at fordele 4 Mill. Kr. til den Kreds af Befolkningen, som man skønner ikke har Raad til at købe Smør til Noteringen. Dette Beløb skal gennem Kommunerne fordeles til Forbrugere efter de samme Regler, hvorefter Socialministeren i afvigte Vinter har fordelt Kødskort.

Der foreslaas en Bestemmelse om, at der ikke maa handles med det Smør eller